

Odosielateľ:
Okresný súd Ružomberok
Dončova 8
03401 Ružomberok

Platené faktúrou
Slovenská pošta

2
001_20230405_111

Doporučene eDoručenka Do vlastných rúk

06 191 564

Adresát:
JUDr. Ing. Miriama Miskolczi
S. H. Vajanského 27
94001 Nové Zámky

Prístupový kód: b0514c32-423a-4873-ad7e-36741c79261d

Platnosť kódu do: 03.04.2028

Doložka o autorizácii

Tento listinný rovnopis elektronického úradného dokumentu bol vyhotovený podľa vyhlášky č. 85/2018 Z. z. Úradu podpredsedu vlády Slovenskej republiky pre investície a informatizáciu z 12. marca 2018, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o spôsobe vyhotovenia a náležitostiach listinného rovnopisu elektronického úradného dokumentu.

Údaje elektronického úradného dokumentu

Názov: Sprievodný list
Identifikátor: 1Cb/34/2021

Autorizácia elektronického úradného dokumentu

Dokument autorizoval: Okresný súd Ružomberok
ICA - 10431924,NTRSK-35995599
Spôsob autorizácie: Kvalifikovaná elektronická pečať s pripojenou kvalifikovanou elektronickou časovou pečiatkou
Deklarovaný dátum a čas autorizácie: 04.04.2023 10:47:23 časové pásmo +02:00
Dátum a čas vystavenia kvalifikovanej časovej pečiatky: 04.04.2023 10:47:24 časové pásmo +02:00
Označenie listov, na ktoré sa autorizácia vzťahuje:
D001-Formulár.xml

Autorizácia prílohy elektronického úradného dokumentu

Dokument autorizoval: Mária Dubcová
Oprávnenie: Sudca
Zastúpená osoba: Ministerstvo spravodlivosti SR
NTRSK-00166073,NTRSK-00166073
Spôsob autorizácie: Kvalifikovaný elektronický podpis s pripojenou kvalifikovanou elektronickou časovou pečiatkou
Deklarovaný dátum a čas autorizácie: 16.03.2023 10:28:06 časové pásmo +01:00
Dátum a čas vystavenia kvalifikovanej časovej pečiatky: 16.03.2023 10:28:49 časové pásmo +01:00
Označenie listov, na ktoré sa autorizácia vzťahuje:
P001-IdSMPdf.pdf

Autorizácia prílohy elektronického úradného dokumentu	
Dokument autorizoval:	Róbert Bebčák
Oprávnenie:	Sudca
Zastúpená osoba:	Ministerstvo spravodlivosti SR NTRSK-00166073,NTRSK-00166073
Spôsob autorizácie:	Kvalifikovaný elektronický podpis s pripojenou kvalifikovanou elektronickou časovou pečiatkou
Deklarovaný dátum a čas autorizácie:	16.03.2023 10:40:38 časové pásmo +01:00
Dátum a čas vystavenia kvalifikovanej časovej pečiatky:	16.03.2023 10:40:42 časové pásmo +01:00
Označenie listov, na ktoré sa autorizácia vzťahuje:	P001-IdSMPdf.pdf

Autorizácia prílohy elektronického úradného dokumentu	
Dokument autorizoval:	Zuzana Štolcová
Oprávnenie:	Sudca
Zastúpená osoba:	Ministerstvo spravodlivosti SR NTRSK-00166073,NTRSK-00166073
Spôsob autorizácie:	Kvalifikovaný elektronický podpis s pripojenou kvalifikovanou elektronickou časovou pečiatkou
Deklarovaný dátum a čas autorizácie:	16.03.2023 13:29:00 časové pásmo +01:00
Dátum a čas vystavenia kvalifikovanej časovej pečiatky:	16.03.2023 13:29:11 časové pásmo +01:00
Označenie listov, na ktoré sa autorizácia vzťahuje:	P001-IdSMPdf.pdf

Informácia o vyhotovení doložky o autorizácii	
Doložku vyhotovil:	Slovenská pošta, a.s., Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica IČO: 36 631 124, OR SR BB, oddiel Sa, vložka č.803/S
Dátum vytvorenia doložky:	04.04.2023
Doložka bola vyhotovená automatizovaným spôsobom.	

Okresný súd Ružomberok

Dončova 8
03401 Ružomberok

2

06191564

Vaše číslo/list zo dňa:

Naše číslo/záznam:

Vybavuje/klapka:

Miesto/dátum:

1Cb/34/2021

Ružomberok / 04.04.2023

Vec

1Cb/34/2021-223 UZNESENIE KS

1Cb/34/2021-223 UZNESENIE KS

Lucia Dubovcová
súdny asistent

Doručuje sa
JUDr. Ing. Miriama Miskolczi
AK GRUBER, s.r.o.

Informatívna poznámka - tento dokument bol podpísaný elektronicky

001_20230405_111/9

GM: 2

BS: 5

3/12

U Z N E S E N I E

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: **ARRIVA Liorbus, a.s., so sídlom Bystrická cesta 62, 034 01 Ružomberok, IČO: 36 403 431**, zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Ing. Miriamou Miskolczy, nar. trvale pobytom S. H. Vajanského 27, 940 01 Nové Zámky, proti žalovanému: **Mesto Ružomberok, so sídlom Nám. A. Hlinku 1098/1, 034 01 Ružomberok, IČO: 00 315 737**, zastúpenému zástupcom AK GRUBER, s.r.o, so sídlom Janka Kráľa 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 51 243 814, v konaní o zaplatenie 116.720 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 1Cb/34/2021-156 zo dňa 02. mája 2022, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 1Cb/34/2021-156 zo dňa 02. mája 2022 **z r u š u j e a v r a c i a** vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 116.720 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo žalovanej sumy od 02.07.2021 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %, vo výške, o ktorej bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Ružomberok.

2. V odôvodnení rozsudku okresný súd poukázal na žalobu, ktorá bola pôvodne doručená upomínajúcemu - Okresnému súdu Banská Bystrica, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 116.720 Eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania odo dňa 02.07.2021 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Po skutkovej stránke žalobca žalobu odôvodnil tým, že ešte dňa 31.03.2009 účastníci sporu uzavreli Zmluvu o spolupráci pri zabezpečovaní verejnej osobnej dopravy a výkone vo verejnom záujme v mestskej autobusovej doprave na území mesta Ružomberok v znení jej dodatkov. Posledný Dodatok

zmluvné strany uzavreli dňa 29.06.2020 s platnosťou do 31.12.2020, podľa ktorého sa zmluvné strany dohodli na tom, že kilometrický objem objednaného výkonu vo verejnom záujme na dobu platnosti v roku 2020 sa stanovuje platným cestovným poriadkom, maximálne na 540.000 ubehnutých kilometrov. Predmetom zmluvy bol záväzok dopravcu vykonávať vo verejnom záujme výkon, ktorý by z hľadiska svojich obchodných záujmov nevykonával vôbec alebo nevykonával v požadovanom rozsahu pre jeho ekonomickú nevýhodnosť. Záväzkom sa podľa žalobcu rozumel záväzok prevádzkový, prepravný a tarifný v mestskej autobusovej doprave na zabezpečenie dopravnej obslužnosti mesta dopravcom na základe platných dopravných licencií a schválených cestovných poriadkov v období platnosti a účinnosti zmluvy a zároveň záväzok mesta uhradiť dopravcovi za podmienok uvedených v zmluve preukázanú stratu. V Dodatku č. 11 a 12 (27.12.2019, 29.06.2020) sa strany dohodli, že preddavok na predpokladanú stratu z poskytovania výkonu vo verejnom záujme sa stanovuje na dobu platnosti zmluvy v kalendárnom roku 2020 na sumu 400.000 Eur, schválenú mestským zastupiteľstvom uznesením č. 240/2019 zo dňa 11.12.2019 o rozpočte mesta na rok 2020. Žalobca potvrdil, že žalovaný v zmysle zmluvných dojednaní uhradil v priebehu roku 2020 žalobcovi preddavok na predpokladanú stratu z poskytovania výkonu vo verejnom záujme spolu vo výške 400.000 Eur. Zároveň v súvislosti s plnením zmluvy, dohodnutých a schválených cenových a tarifných podmienok, stanovujúcich podmienky poskytovania regulovaného cestovného, vznikla žalobcovi ako dopravcovi za poskytnuté služby v roku 2020 finančná strata. Žalobca poukázal na bod 4.1. zmluvy a konštatoval, že mesto sa zaviazalo uhradiť preukázanú stratu vzniknutú v súvislosti s plnením predmetu tejto zmluvy dopravcovi a preddavkové platby určené v tejto zmluve, za podmienok určených v zmluve. V súlade so zmluvou žalobca každoročne predkladal žalovanému podklady k vyhodnoteniu hospodárenia mestskej autobusovej dopravy na území mesta Ružomberok a žalovaný každoročne pristúpil k ich plneniu. Žalobca dňa 28.01.2021 v súlade s týmito podmienkami predložil žalovanému podklad k vyhodnoteniu hospodárenia mestskej autobusovej dopravy na území mesta Ružomberok za rok 2020, čím zároveň žiadal o vykonanie ročného zúčtovania poskytovania finančných prostriedkov za tento kalendárny rok vo výške 116.720 Eur, ktorá suma predstavuje stratu žalobcu za výkon vo verejnom záujme v mestskej autobusovej doprave za uvedený rok. Vyhodnotenie hospodárenia mestskej autobusovej dopravy za rok 2020 bolo riadne odôvodnené a preukázané údajmi o počte odjazdených kilometrov, počtom prepravovaných osôb, údajom o pohonných hmotách, nákladmi na pneumatiky a údržbu, mzdovými a inými nákladmi, odpismi a prenájmy autobusov, nákladmi na opravy a údržby, režijnými a ďalšími súvisiacimi nákladmi. Žalovaný dlžnú sumu nezaplatil, a to aj napriek tomu, že žalobca si počas celého kalendárneho roku 2020 podľa zmluvy riadne a včas plnil svoje povinnosti, ktoré mu zo zmluvy vyplývali a aj napriek snahe žalobcu o mimosúdne vyrovnanie vzniknutej situácie žalovaný nereagoval a dlžnú sumu neuhradil.

3. V odseku 3. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na vydaný platobný rozkaz sp. zn. 18UP/1076/2021 zo dňa 31.08.2021 Okresným súdom Banská Bystrica, v odseku 5. odôvodnenia rozsudku okresného súdu bolo poukázané na odpor žalovaného a v odsekoch 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13. bolo poukázané na obsah podaného odporu žalovaným, ktorý uviedol, že podľa zmluvných povinností, čl. III. zmluvy žalovanému bol predložený podklad k vyhodnoteniu hospodárenia mestskej autobusovej dopravy za rok 2020, a to dňa 28.01.2021, ktorým bola žalovanému oznámená vyššia strata za uplynulý kalendárny rok, avšak žalobca nedoložil k tomuto podkladu žiadne doklady a materiály, ktoré by tvrdenia žalobcu o zvýšení straty potvrdzovali, resp. preukazovali. Žalovaný oznámenie navýšenia straty o žalovanú sumu považuje za nepreukázanú, ústne komunikoval so žalobcom s požiadavkou na doplnenie podkladov a exaktné preukázanie uplatnenej zvýšenej straty. Pokiaľ žalobca nepreukázal navýšenie straty, žalovaný nemohol konštatovať správnosť

žalobcom poskytnutých údajov a nemohol uznať výšku rozdielu uplatnenej straty a realizovať úhradu požadovanú žalobcom vo výške 116.720 Eur. Žalovaný ďalej poukázal na bod 3.16., 4.3., 4.4., 5.5. uzavretej zmluvy. V odsekoch 16. až 27. odôvodnenia rozsudku okresného súdu bolo poukázané na tvrdenia žalobcu k námietkam žalovaného. Na výzvu okresného súdu podľa ust. § 167 ods. 4 CSP žalovaný reagoval podaním doručeným okresnému súdu dňa 12.01.2022. Žalovaný v odpore nespochybnil, že mu žalobca oznámil určenú výšku straty, ktorá mu mala podľa tvrdení žalobcu vzniknúť pri zabezpečovaní verejnej osobnej dopravy za dané zúčtovacie obdobie, avšak podľa žalovaného takéto oznámenie nemôže postačovať pre relevantné uplatnenie takéhoto nároku. Podľa žalovaného podstata sporu medzi žalobcom a žalovaným spočíva výlučne len v okolnosti nepreukázania celkovej straty a nie v tom, či sa jedná o preddavok, resp. o jeho zúčtovanie. Žalovaný nespochybnil svoje zmluvné povinnosti, avšak podľa neho podstata sporu spočíva v nepreukázaní skutočnej výšky straty plynúcej z výkonu verejného záujmu a hradenej z verejných zdrojov. Žalovaný nespochybnil, že žalobca mu dňa 28.01.2021 predložil podklady k vyhodnoteniu hospodárenia mestskej autobusovej dopravy na území mesta Ružomberok za rok 2020, čím zároveň požiadal o vykonanie ročného zúčtovania poskytovania finančných prostriedkov. Z vyjadrení a tvrdení žalobcu podľa žalovaného je evidentné, že nedošlo k preukázaniu zvýšených nákladov, a teda ani nedošlo k oficiálnej požiadavke adresovanej žalovanému na doplatenie zvýšenej straty. Žalovaný uviedol, že po doručení podkladov k vyhodnoteniu hospodárenia mestskej autobusovej dopravy na území mesta Ružomberok za rok 2020 sa podľa žalovaného mali uskutočniť osobné rokovania žalovaného a žalobcu, na ktorých mal žalovaný výslovne uviesť výhrady voči konaniu žalobcu, ktoré boli v rozpore so zmluvou najmä s bodom 5.1., 5.2., 5.3. a 4.4.. Žalovaný uviedol, že pri týchto ústnych rokovaní mal vyzvať žalobcu o preukázanie a doloženie zvýšenej straty relevantnými dokladmi a dôkazmi a taktiež na predloženie oficiálneho uplatnenia nároku na zvýšenú stratu. V liste, ktorý adresoval žalovaný žalobcovi dňa 06.07.2021, mal žalovaný jasne a zrozumiteľne uviesť, že predložený textový dokument, kde mestu dopravca oznamuje výšku straty, pri všetkej úcte nemôže byť chápaný ako aj preukázaný. Žalovaný uviedol, že neeviduje sporné položky pri preukazovaní nákladov za rok 2020, pretože podľa jeho názoru k žiadnemu preukázaniu nedošlo. Podľa žalovaného žalobca dramaticky a nekvalifikovane zle odhadol výšku predpokladanej straty napriek tomu, že počas roku 2020 došlo k predĺženiu zmluvy a mal možnosť a povinnosť žalovaného na zvýšené náklady upozorniť. Žalovaný zdôraznil, že zmluvný záväzok vo výške 400.000 Eur si splnil, túto sumu uhradil a sumu vo výške 116.720 Eur, ktorá sa stala predmetom sporu, neeviduje a táto podľa žalovaného nie je nijako preukázaná. Žalovaný zotrval na tom, že žalobca nepreukázal zvýšenú stratu.

4. Oproti tomu žalobca poukázal na ustálenú prax medzi zmluvnými stranami, podľa ktorej výpočet výšky preddavkov ako aj spôsob vyúčtovania zvýšených nákladov a vzniknutej straty boli vždy zo strany žalobcu realizované v súlade s právnou legislatívou a pri plnom rešpektovaní zmluvných podmienok zmluvy. Žalobca zdôraznil, že žalovaný v priebehu plnenia zmluvy z roku 2020 ani po jej skončení nepožadoval od žalobcu zdôvodnenie nákladových položiek, nepožiadala o rokovanie k nákladovým položkám, ani nenavrhol ich prípadnú zmenu výšky, hoci s ich výškou bol oboznámený spôsobom dohodnutým v zmluve, navyše spôsobom, aký bol medzi zmluvnými stranami uplatňovaný už v minulosti, teda počas trvania zmluvného vzťahu. Žalobca uviedol, že nikdy nebránil žalovanému v uplatnení si jeho zmluvného práva na kontrolu správnosti údajov, avšak žalovaný toto zmluvné právo nevyužil, nepožiadala žalobcu o kontrolu správnosti údajov, ich preukázanie alebo prípadné doplnenie. Žalobca zdôraznil základné zásady obchodno-právnych vzťahov, a to zásadu „pacta sunt servanda“, zásadu poctivého obchodného styku, pričom konanie, resp. nekonanie žalovaného malo v konečnom dôsledku vplyv na ním uplatnený nárok na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný napriek doručenému podkladu k vyhodnoteniu hospodárenia mestskej autobusovej dopravy za

rok 2020, po obdržaní upozornenia na zmeny zúčtovania poskytnutých finančných prostriedkov, predžalobnú výzvu, žiadnym spôsobom nenamietal porušenie konkrétnych podmienok dohodnutých v zmluve, prípadne iných podmienok či povinností, ktoré vyplývali žalobcovi zo všeobecne platných právnych predpisov, prípadne zo zmluvy, pretože žalovaný so žalobcom nekomunikoval.

5. Okresný súd poukázal na pojednávanie konané dňa 02.05.2022, vyjadrenia zástupcov sporových strán. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu nespochybnil zmluvný vzťah uzavretý medzi účastníkmi, no poukázal na povinnosť žalobcu vyčíslieť skutočnú výšku požadovaných nákladov, ktoré by prevyšovali mestom vyplatený preddavok na straty. Poukázal na bod 5.5 zmluvy keď bolo povinnosťou žalobcu ako dopravcu „presvedčiť mesto“, aby vyčíslil a preukázal zvýšené nároky, čo sa však nestalo, materiál predložený žalobcom podľa žalovaného nespĺňa tieto podmienky. Žalobca uviedol, že výpočty predložené žalovanému boli vyhotovené vždy v súlade s platnou legislatívou na základe existujúcich zmlúv. Navyiac, zmluva obsahuje mechanizmy upravujúce postup v prípade, ak by medzi zmluvnými stranami nedošlo k dohode a k spoločnému riešeniu a v takomto prípade by tu bola možnosť obrátiť sa na audítora, prípadne na auditorskú spoločnosť, prípadne iný subjekt, ktorý by mohol preskúmať opodstatnenosť a oprávnenosť jednotlivých položiek. Žalobca nikdy žalovanému neuprel možnosť vykonať kontroly, avšak žalovaný aj v rozpore so zmluvnými dojednaniami nikdy takúto možnosť nevyužil, resp. žalobcu o to nepožiadaval. Na druhej strane žalovaný nepoprel históriu zmluvného vzťahu medzi stranami, avšak konkrétny vývoj je odlišný od predchádzajúcej praxe, pretože na strane mesta nastúpila nová garnitúra, ktorá sama o sebe nemôže prevziať predchádzajúce zvyklosti. Po výmene vedenia na strane žalovaného došlo k požiadavke preukázania opodstatnenosti oprávnených nákladov za účelom ich prešetrovania. Nákladové položky tak, ako boli vyčíslené, sú podľa žalovaného nepreskúmateľné, čo bol dôvod, pre ktorý nedošlo k uhradeniu pohľadávky.

6. Okresný súd poukázal na obsah výpovede svedka Tomáša Mišoviča, ktorý pre žalovaného pracoval ako mandatár na základe mandátnej zmluvy, a to aj v súvislosti s uzatváraním dohody. Svedok potvrdil, že žalovanému na piatich stranách v elektronickej podobe bola predložená požiadavka na úrovni sumy cca 116.000 Eur. Svedok uviedol, že žalovanému neboli predložené žiadne iné dokumenty, a preto následne došlo k osobným rokovaniam, ktoré sa mali uskutočniť či už v kancelárii zástupcu primátora Bednárika, za účasti samotného primátora žalovaného a za účasti konateľa žalobcu - p. Petőcza. Mesto požadovalo predloženie takých materiálov, takých dôkazov a podkladov, na základe ktorých by bolo možné vykonať úhradu, keď dohodnutý príspevok (v podobe preddavku) mesto bezo zvyšku uhradilo. Požiadavka mesta vychádzala najmä z povinnosti prijímateľa verejných zdrojov, pričom spôsob, ktorý zvolil žalobca, bol podľa názoru žalovaného nedostatočný. Svedok nepoprel doručenie písomností zo strany žalobcu s tým, že žalovaný k tomu uviedol svoje výhrady, na ktoré žalobca nereagoval. Svedok na otázku okresného súdu potvrdil, že z týchto rokovaní sa neodložil žiadny záznam a nerobilo sa ani vyhodnotenie rokovania, pričom takýchto stretnutí mohlo byť viac.

7. Okresný súd po podaniach sporových strán, obsahom ich vyjadrení na nariadenom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, ktoré tvorili súčasť elektronického súdneho spisu a na základe vykonaného dokazovania dospel k zisteniam, podľa ktorých nebolo sporné, že dňa 31.03.2009 došlo medzi žalovaným a spoločnosťou SAD Liptovský Mikuláš, a.s., Bystrická cesta 62, Ružomberok k uzavretiu Zmluvy o spolupráci pri zabezpečovaní verejnej osobnej dopravy a o výkone vo verejnom záujme v mestskej autobusovej doprave na území mesta Ružomberok. Súčasťou zmluvy bola Dopravná licencia

vydaná mestom Ružomberok dňa 13.12.2007. Okresný súd poukázal na čl. II. bod 2.1., 2.2., čl. III. bod 3.1. až bod 3.11., 3.12., 3.13., 3.18., čl. IV. bod 4.1., 4.3., 4.4., 4.6., čl. V. bod 5.1., 5.3., 5.4., 5.5., Dodatok č. 11 k zmluve zo dňa 27.12.2019. Podaním adresovaným dňa 28.01.2020 sa žalobca obrátil na mesto Ružomberok, v zastúpení jeho primátorom s podkladmi vyhodnoteného hospodárenia mestskej autobusovej dopravy na území mesta Ružomberok za rok 2020. K námietkam žalovaného k nesprávne uvedenému roku žalobca poskytol rozsiahle vyjadrenie s tým, že išlo len o písársku nesprávnosť pri uvedení dátumu; doručenie týchto podkladov žalovaný nespochybnil. Rozporovanie týchto podkladov zo strany žalovaného spočívalo len vo výhrade k formátu, v ktorom žalobca doklady žalovanému predložil (tabuľka Excel). Dňa 16.06.2021 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaslal žalovanému predžalobnú výzvu, v ktorej okrem iného poukázal na bod 4.3. zmluvy, na možnosť riešiť prípadné rozpory prostredníctvom audítorskej spoločnosti, ktorá by určila výšku sporných nákladových položiek. Odoslanie oboch písomností žalobca dokladoval či už fotokópiou poštového podacieho lístka, resp. doručenkou s vlastnoručným podpisom splnomocnenca mesta Ružomberok. Okresný súd považoval za potrebné podotknúť, že doručenie oboch písomností žalovaný nespochybnil.

8. Okresný súd poukázal na vykonané dokazovanie, podľa ktorého žalovaný reagoval listom zo dňa 06.07.2021, ktorý bol adresovaný právnenému zástupcovi žalobcu, ktorým listom v zásade namietal opodstatnenosť vzniknutého nedoplatku vo výške 64.415 Eur za hospodársky rok 2019. V tomto prípade bola podaná zo strany žalobcu žaloba, ktorej konanie je vedené na tunajšom súde pod inou spisovou značkou. Z tohto podania vyplynulo, že žalobca oznámil žalovanému stratu z výkonu mestskej autobusovej dopravy vo výške 116.720 Eur. Z citovaného listu vyplynulo, že predložený textový dokument, kde mestu dopravca oznamuje výšku straty, pri všetkej účte nemôže byť chápaný ako jeho preukázanie. Subjekty verejnej správy musia postupovať okrem iného aj v súlade so zákonom o finančnej kontrole a zákonom o rozpočtových pravidlách. Žalovaný v liste oznámil, že neeviduje sporné položky pri preukazovaní nákladov za rok 2020, pretože k žiadnemu preukázaniu nedošlo, údajne však došlo k zhoršeniu poskytovanej služby a neefektívnosti, avšak to sa týkalo ešte roku 2019. Žalovaný nevidel dôvod na angažovanie tretej strany a nároky žalobcu považoval za nepreukázané a neodôvodnené.

9. Okresný súd uviedol, že súčasťou žaloby boli aj listinné dôkazy, ktorými boli podklady k vyhodnoteniu hospodárenia mestskej autobusovej dopravy na území mesta Ružomberok za rok 2020. Z týchto dokladov bolo možné zistiť, aký bol dopravný výkon a tržby, porovnanie počtu cestujúcich a tržieb za roky 2018 až 2020, a to aj s podrobnejším rozpisom výpadku v počte cestujúcich, štruktúra cestujúcich, vyčíslenie nákladov a tržieb za rok 2020, vyhodnotenie nákladov na pohonné hmoty, náklady na pneumatiky a údržbu, náklady na ostatný priamy materiál, náklady na mzdy, odvody a cestovné náhrady, odpisované autobusy, prehľad režijných nákladov, prevádzkovej a správnej réžie. Zo záveru týchto dokladov bola zistiteľná celková výška straty, ktorá bola uplatnená žalobou v sume 116.720 Eur.

10. Okresný súd za aplikácie ust. § 132 ods. 1, 3, § 149, § 150 ods. 1, § 151 ods. 1, 2, § 153 ods. 1, § 154, § 181 ods. 3, 4 § 186 ods. 2, § 191 ods. 1, 2, § 212 ods. 1, § 217 ods. 1 CSP zdôraznil sudcovskú koncentráciu konania. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Úlohou strany je preto predložiť dôkazy o svojich tvrdeniach, avšak v danej veci okresný súd konštatoval, že zo strany žalovaného k tomu nedošlo. Pri právnom posúdení okresný súd vychádzal z ust. § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Okresný súd ďalej

prihliadol aj na ustanovenie zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave, a to konkrétne na ust. § 15. Nebolo sporné, že dňa 31.03.2009 došlo k uzavretiu Zmluvy o spolupráci pri zabezpečovaní verejnej osobnej dopravy a o výkone vo verejnom záujme v mestskej autobusovej doprave na území mesta Ružomberok v znení dodatkov. Zo zmluvy vyplynul predmet, práva a povinnosti dopravcu vyjadrené v čl. III., práva a povinnosti žalovaného podľa čl. IV. a najmä spôsob výpočtu a podmienky úhrady preukázanej straty dopravcu v čl. V. bod 5.1. – bod 5.13. zmluvy. Nebolo sporné, že žalovaný zálohovú platbu vo výške 400.000 Eur žalobcovi uhradil. Nebolo sporné, že okrem tejto úhrady žalobcovi vzniká nárok aj na dodatočnú úhradu skutočnej výšky straty. Podľa okresného súdu žalobca svoje povinnosti podľa zmluvy splnil, vykonal postupné kroky tak, ako to bolo dohodnuté v zmluve. Obrana žalovaného spočívala v tvrdeniach, že žalobca do dňa vyhlásenia rozhodnutia nepreukázal skutočnú výšku straty, ktorá mu v súvislosti so zabezpečením predmetu zmluvy vznikla. Žalovaný aj v odpore potvrdil, že žalobca síce podľa zmluvných povinností čl. III. zmluvy predložil žalovanému podklad k vyhodnoteniu hospodárenia mestskej autobusovej dopravy za rok 2000 zo dňa 28.01.2021, ktorým oznámil žalovanému vyššiu stratu za rok 2020, no podľa tvrdenia žalovaného nedoložil k tomuto podkladu žiadne doklady a materiály, ktoré by jeho tvrdenia o zvýšenej strate potvrdzovali, resp. preukazovali. Z tohto dôvodu žalovaný považoval oznámenie navýšenia straty o žalovanú sumu za nepreukázané, ústne komunikoval so žalobcom s požiadavkou na doplnenie podkladov a exaktné preukázanie uplatnenej zvýšenej straty. Podľa žalovaného žalobca relevantným spôsobom na jeho požiadavky nereagoval, požadované podklady nedoplnil a neposkytol mu príslušné vysvetlenia. Podľa okresného súdu tieto tvrdenia žalovaného nemali oporu vo vykonanom dokazovaní, o čom jednoznačne svedčili tvrdenia, ktoré predniesol žalobca, či už v písomnej alebo ústnej podobe. Práve listom zo dňa 28.01.2020 žalobca zaslal žalovanému štruktúrovanú požiadavku odôvodňujúcu zvýšené náklady (stratu), čo v konečnom dôsledku žalovaný nespochybnil a jeho obrana bola len všeobecná s odkazom na postavenie žalovaného ako subjekt verejnej správy, ktorý je povinný dodržiavať zákony a iné predpisy upravujúce jeho finančné hospodárenie. Podľa okresného súdu žalovaný účinne nepoprel tvrdenia žalobcu, že takýto spôsob preukazovania oprávnených nákladov bol medzi stranami bežný, uznávaný počas celej doby trvania zmluvného vzťahu. Okresný súd ďalej konštatoval, že ani tvrdenia žalovaného o akýchsi ústnych rokovaníach so žalobcom neboli preukázané, čo v konečnom dôsledku vyplynulo aj z výpovede svedka na pojednávaní. Aj z tohto dôvodu okresný súd ďalšie dôkazy navrhnuté žalovaným nepripustil, pretože bolo nepochybne preukázané, že žiadne záznamy z týchto rokovaní sa nevyhotovovali a žalovaný účinným spôsobom pri rozumnej miere opatrnosti, ktorú mohol vynaložiť, celkovú výšku spôsobenej straty nespochybnil.

11. Bolo možné podľa okresného súdu konštatovať, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno, naopak bolo preukázané, že žalobca ako subjekt so zahraničnou majetkovou účasťou si všetky svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy splnil. Včas predložil žalovanému doklady, ktorými preukazoval celkovú výšku straty, ponúkol žalovanému možnosť rokovania či už prostredníctvom audítora, prípadne auditorskej spoločnosti, v rámci ktorých konaní by strany mohli dospieť k iným záverom (čo sa týka výšky žalobou uplatneného nároku), na takúto možnosť bol žalobcom opätovne vyzývaný. K námietkam žalovaného ohľadne poskytnutia tzv. „covidovej pomoci“ okresný súd len odkázal na vyjadrenia žalobcu, že o takúto pandemickú pomoc nepožiadala, a to v súvislosti s možným uplatnením takéhoto nároku v inom meste (Liptovský Mikuláš), kde v konečnom dôsledku dospel k záveru, že nespĺňa podmienky na poskytnutie takejto pomoci. Nič nebránilo žalovanému, aby v rámci svojej aktivity a procesnej obrany sa obrátil na príslušné ústredné štátne orgány (Ministerstvo dopravy), kde mal možnosť zistiť, či žalobca takýto príspevok skutočne obdržal. Po vyhodnotení všetkých dôkazov okresný súd dospel k záveru, že žalobca bol v konaní

aktívnejšou stranou, preukázal opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku čo do základu i čo do výšky, preto žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 116.720 Eur.

12. K úrokom z omeškania okresný súd poukázal na ust. § 324 ods. 1, § 365 ods. 1, § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka. Úrok z omeškania vo výške 9% ročne bol priznaný zo žalovanej sumy, a to odo dňa 02.07.2021, teda odo dňa nasledujúceho po uplynutí výzvy na peňažné plnenie žalovaným.

13. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, 2 CSP. Úspešný v spore bol žalobca, ktorému bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorej výške náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia.

14. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný, a to z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), e), f), h) CSP. Žalovaný poukázal na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, v ktorom sa citujú jednotlivé ustanovenia Zmluvy o spolupráci pri zabezpečovaní verejnej osobnej dopravy a o výkone vo verejnom záujme v mestskej autobusovej doprave na území mesta Ružomberok v znení jej dodatkov, uzatvorenej sporovými stranami dňa 31.03.2009 (ďalej aj len „Zmluva“). Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku opisuje postup žalobcu, najmä predloženie podkladu k vyhodnoteniu hospodárenia mestskej autobusovej dopravy na území Mesta Ružomberok za rok 2020 žalovanému dňa 28.01.2021, čím mal žalobca zároveň požiadať o vykonanie ročného zúčtovania poskytnutia finančných prostriedkov. Okresný súd konštatoval, že žalobca si splnil svoje povinnosti podľa Zmluvy tak, ako boli dohodnuté. Okresný súd konštatoval, že žalobca včas predložil žalovanému doklady, ktorými preukazoval celkovú výšku straty. Žalovaný namietal závery okresného súdu v tom, že žalobca preukázal žalovanému skutočnú výšku celkovej straty. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na vyhlášku č. 151/2003 Z.z. platnú v čase uzatvorenia Zmluvy, ktorá v ust. § 2 špecifikuje, čím sa preukazuje predpokladaná strata dopravcu pri poskytovaní výkonov vo verejnom záujme v pravidelnej autobusovej doprave. Žalovaný v rámci preukazovania straty neobdržal od žalobcu predloženie prvotnej evidencie výkonov, nákladov a tržieb dopravcu za celú skupinu liniek, resp. v členení podľa jednotlivých liniek, na ktoré sa vzťahuje povinnosť výkonov podľa uvedenej vyhlášky a následne ani iných podkladov. Žalovaný predovšetkým žalobcovi vytýkal, že predložené ročné vyhodnotenie hospodárenia mestskej autobusovej dopravy na území Mesta Ružomberok za rok 2020 neobsahuje náležitosti, podklady prípadne prílohy tak, aby bolo možné poskytnuté preddavky zúčtovať. Okresný súd sa nezaoberal okolnosťami, či zo strany žalobcu došlo k splneniu zákonných a zmluvných povinností tak, aby bolo skutočne možné ich splnenie konštatovať v napadnutom rozsudku. Okresný súd neskúmal, či zo strany žalobcu došlo vo vzťahu k žalovanému k predloženiu podkladov v zmysle ust. § 2 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 151/2003 Z.z., ani či zo strany žalobcu došlo k splneniu zmluvných povinností voči žalovanému podľa článku III. bod 3.12., bod 3.13. Zmluvy. I napriek tomu okresný súd konštatoval, že žalobca si splnil voči žalovanému všetky svoje zmluvné povinnosti, i keď to bolo podľa žalovaného, na základe popretých skutkových okolností sporné. Podľa žalovaného rozsudok okresného súdu je arbitrárny a nepreskúmateľný. Žalovaný sa ďalej nestotožnil so záverom okresného súdu, že z predloženého materiálu - ročné vyhodnotenie hospodárenia mestskej autobusovej dopravy na území Mesta Ružomberok za rok 2020 je zistiteľná a preukázaná celková výška straty, ktorá bola uplatnená žalobou. Podľa žalovaného je potrebné posúdiť predložený materiál z pohľadu toho, či skutočne preukazuje a objektivizuje výšku dosiahnutej straty. Rozhodne to nie je možné konštatovať na základe záveru tohto vyhodnotenia, ktorý obsahuje len základný výpočet, a ani na základe ostatných obsiahnutých tabuliek a grafov, ktoré obsahujú žalobcom tvrdené údaje bez toho, aby ich bolo možné

akýmkoľvek spôsobom verifikovať a považovať za preukázané. Nedostatok a nesplnenie kritérií požadovaných uvedeným právnym predpisom na preukázanie predpokladanej straty, ako i zjavnú neadresnosť, nešpecifikovateľnosť a nepreskúmateľnosť ročného vyhodnotenia, toto neumožňovalo zúčtovať poskytnuté preddavky, čo žalovaný u žalobcu od samého počiatku od predloženia ročného vyhodnotenia, aj počas celého súdneho konania namietal.

15. Žalovaný v odvolaní okrem odsekov 73., 91. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na odsek 60. odôvodnenia, v ktorom sa uvádza článok IV. bod 4.1. Zmluvy, podľa ktorého sa mesto zaväzuje uhradiť preukázanú stratu a preddavkové platby za podmienok určených v Zmluve. S týmto súvisí článok V. bod 5.5. Zmluvy, uvádzaný v odseku 67. odôvodnenia rozsudku okresného súdu, ktorý určuje podmienky, za ktorých je mesto/žalovaný zaviazaný k úhrade straty vyčíslenej dopravcom nad rámec predpokladanej straty (uhradenej mestom dopravcovi v preddavkových platbách) voči žalobcovi, podľa ktorého je jednoznačne určený postup strán a je určená aj okolnosť majúca zásadný vplyv na vznik povinnosti platby zo strany Mesta Ružomberok žalobcovi. Uvedené zmluvné ustanovenie podľa žalovaného má zásadný vplyv na posúdenie základných okolností, či je žaloba žalobcu dôvodná alebo nie. Až keď dopravca preukáže mestu pri záverečnom zúčtovaní, že výška preddavkových platieb nepostačovala na úhradu predpokladanej straty dopravcu, je mesto povinné o tomto zistenom a preukázanom rozdieli s dopravcom rokovať. Až následne, pokiaľ mesto výšku rozdielu uzná, je ju povinné uhradiť v lehote do dvoch mesiacov. Okresný súd sa v napadnutom rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal s okolnosťou, ktorá vyplýva z tohto zmluvného ustanovenia, podľa ktorého žalovanému vzniká povinnosť platby až v prípade, ak výšku rozdielu uplatňovanú dopravcom/žalobcom uzná. V tomto smere sa podľa žalovaného javí rozsudok okresného súdu ako nepreskúmateľný. Žalovaný podľa Zmluvy bol oprávnený vzniesť požiadavku na preukázanie rozdielu vzniknutej straty žalobcom. Pokiaľ žalobca tejto požiadavke nevyhovie, bol žalovaný plne oprávnený neuznať rozdiel žalobcom uplatnenej celkovej straty voči zaplateným preddavkovým platbám. Z tohto dôvodu žalovanému nemohla vzniknúť akákoľvek povinnosť žalobcovi uplatňovaný rozdiel uhradiť. Okresný súd bez bližšieho zdôvodnenia v odseku 90. odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatuje, že nebolo sporné, že žalobcovi vznikol nárok aj na dodatočnú úhradu skutočnej výšky straty. Okresný súd podľa žalovaného dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okresný súd mal relevantne vyhodnotiť okolnosti vyplývajúce najmä z ustanovenia článku V. bod 5.5. Zmluvy a mal vzhľadom k tomu žalobcom uplatnený nárok posúdiť ako nedôvodný a žalobu zamietnuť.

16. Žalovaný v odvolaní namietal, že okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane – žalovanému, aby uskutočňoval procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Okresný súd nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Žalovaný v rámci dôkazných návrhov žiadal vypočuť ako svedka Tomáša Mišoviča a ako štatutárneho zástupcu sporovej strany – žalovaného Ing. Jána Bednárika. Tieto osoby výpoveďou by potvrdili zásadné skutkové okolnosti týkajúce sa dodržania Zmluvou dohodnutého postupu zo strany žalovaného v období po tom, čo žalobca dňa 28.01.2021 doručil žalovanému vyhodnotenie hospodárenia mestskej autobusovej dopravy na území Mesta Ružomberok za rok 2020. Malo ísť predovšetkým o preukázanie skutočností, že sa na pôde žalovaného uskutočnili viaceré vzájomné rokovania medzi zástupcami žalobcu a žalovaného, kde žalovaný voči žalobcovi vzniesol námietku a požiadavku na preukázanie, verifikáciu skutočnej výšky straty za rok 2020, a to doložením konkrétnej dokumentácie na preukázanie aj jednotlivých položiek uplatňovaných žalobcom. Okresný súd i napriek tomu, že vykonal výsluch svedka p. Tomáša Mišoviča, ktorý jednoznačne a kategoricky potvrdil uskutočnenie viacerých osobných rokovaní medzi

zástupcami žalovaného a zástupcami žalobcu na pôde Mesta Ružomberok, ktorý potvrdil jednoznačne obsah týchto rokovaní, kde žalovaný žiadal predloženie takých materiálov, takých dôkazov, takých podkladov, na základe ktorých by bolo možné vykonať úhradu, uvedené neakceptoval. Podľa výpovede svedka neboli zo strany žalobcu doručené žiadne podklady v roku 2020 a na výzvu žalovaného na predloženie podkladov žalobca nereagoval. Vzhľadom na okolnosť, že svedok uviedol, že z týchto rokovaní sa nevyhotovoval žiaden záznam, okresný súd rozhodol, že nepripustil ďalšie dôkazy navrhnuté žalovaným, a to výpoveď štatutárneho zástupcu mesta. Zmluva v žiadnom ustanovení, a ani v článku V. bod 5.5. neupravuje žiadnu formu, spôsob, intenzitu ani inú požiadavku na to, o aké rokovania medzi mestom a dopravcom by sa malo jednať. Je nepochopiteľné, že okresný súd odignoroval vyjadrenie svedka o tom, že rokovania o danej téme prebehli a súčasne nepripustil vykonanie ďalšieho dôkazu, ktorý mal tieto okolnosti potvrdiť. Zo strany žalovaného bol eminentný záujem podľa Zmluvy dospieť k záveru, či je uplatnenie rozdielu oproti preddavkovým platbám zo strany žalobcu dôvodné alebo nie, a preto požadoval jeho preukázanie tak, aby platby bolo možné zúčtovať, uznať a uhradiť. Za tým účelom žalovaný opakovane zvolal, inicioval osobné vzájomné rokovania medzi žalobcom a žalovaným, ktoré sa uskutočnili, avšak bez toho, že by žalobca relevantne reagoval na požiadavku žalovaného na doloženie dokladov a preukázanie rozdielu. Tvrdenie žalobcu, že síce v ich spoločnosti sa nenachádza žiadny záznam o účasti ich zástupcu na rokovaní s Mestom Ružomberok, ale že nie je možné vylúčiť stretnutia, o to viac činí rozhodnutie okresného súdu nepripustiť vykonanie ďalších dôkazov navrhnutých žalovaným na preukázanie zásadných skutkových okolností majúcich vplyv na meritórne rozhodnutie súdu, nedôvodným a nepochopiteľným. V tejto súvislosti žalovaný uviedol odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), § 365 ods. 1 písm. e) CSP.

17. Žalovaný neakceptoval závery okresného súdu v tom, ktoré skutkové tvrdenia, resp. okolnosti medzi stranami sporu je možné považovať za nesporné v zmysle posúdenia včasnosti uplatnenia prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany. Žalovaný nesúhlasil so závermi okresného súdu v odseku 90. odôvodnenia napadnutého rozsudku, že nebolo sporné, že okrem úhrady zálohovej platby vo výške 400.000 Eur žalobcovi vzniká nárok aj na dodatočnú úhradu skutočnej výšky straty. Žalovaný poukázal na výslovné prejavy v liste zo dňa 06.07.2021 adresovanom právnomu zástupcovi žalobcu, kde popiera skutkovú okolnosť, že by bola vyššia strata nejakým spôsobom preukázaná. Žalovaný poukázal na rozsiahlu argumentáciu v odpore proti platobnému rozkazu, kde uvádza okolnosti, ktoré popierajú preukázanie zvýšenia straty a následné písomné vyjadrenia a prednesy na pojednávaní. Žalovaný mal za to, že došlo k včasnému, účinnému popretiu skutkových okolností, ktoré boli tvrdené žalobcom. Za nespornú okolnosť, zhodne ako konštatuje okresný súd, je možné považovať jedine uzatvorenie Zmluvy a predloženie vyhodnotenia hospodárenia mestskej autobusovej dopravy na území Mesta Ružomberok za rok 2020. V žiadnom prípade ale nie je možné považovať za nesporné preukázanie uplatnenia vyššej straty dopravcu oproti uhradeným preddavkovým platbám a uznanie tohto rozdielu zo strany žalovaného. Žalovaný mal za to, že sú naplnené odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, pretože okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, preto žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu a žalobu zamietol ako nedôvodnú, alternatívne rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie so záväzným právnym názorom.

18. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 30.06.2022. Rozsudok okresného súdu považoval za zákonný. Dôkazy boli vykonané, vyhodnotené jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti. Dokazovaniu venoval okresný súd náležitú

pozornosť. Odôvodnenie rozsudku je precízne, je dostatočne presvedčivý a vecne správny. Podľa žalobcu rozsudok okresného súdu má náležitosti vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP. Žalobca zotrval na svojich doterajších tvrdeniach, písomných podaniach a považoval odvolanie žalovaného za účelové. Žalovaný má snahu v odvolaní uvádzať ďalší dôvod, pre ktorý považuje stratu žalobcu za nepreukázanú, a to ust. § 2 vyhlášky č. 151/2003 Z.z.. Túto skutočnosť žalovaný doteraz nespochybňoval. Žalovaný podľa žalobcu neunesol dôkazné bremeno, pretože ani v rámci odvolania, vyjadrení nepreukázal dôkazmi ním tvrdené skutočnosti. Žalobca sa nestotožnil s názorom žalovaného, ktorý uvádza v odvolaní, a to, že žalovaný je povinný uhradiť stratu až po jej uznaní zo strany žalovaného, čo je v rozpore so Zmluvou, zákonom a v rozpore s dobrými mravmi. Takýto výklad Zmluvy považuje žalobca za účelový a bez akéhokoľvek právneho základu. V prípade takéhoto výkladu Zmluvy by bolo na absolútnej svojvôli žalovaného, kedy uzná a kedy neuzná preukázanú stratu a prípade, ak by túto preukázanú stratu nikdy neuznal, tak by vlastne podľa názoru žalovaného nikdy nebol povinný takúto stratu uhradiť. Okresný súd sa so žalobným návrhom a predloženými písomnými podkladmi v odôvodnení svojho rozsudku náležite vysporiadal. Okresný súd konštatoval unesenie dôkazného bremena žalobcom. Na druhej strane konštatoval neunesenie dôkazného bremena žalovaným. K výsluchu svedka Tomáša Mišoviča žalobca uviedol, že odvolacie dôvody žalovaného, ktoré sa opierajú o túto svedeckú výpoveď, považuje žalobca za účelové. Žalovaný výpoveď svedka vykladá v rozpore s tvrdeniami svedka, ktoré odzneli na pojednávaní dňa 02.05.2022. Podľa vykonaného dokazovania žalovaný v priebehu plnenia Zmluvy v roku 2020 a ani po jej skončení nežiadal žalobcu o rokovanie k výške preukázanej straty, ani k nákladovým položkám. Žalovaný nenavrhol ich výšku, hoci bol s ich výškou oboznámený spôsobom dohodnutým v Zmluve, stretnutie nerealizoval, nepožadoval zdôvodnenia nákladových položiek žalobcu, ani nevyvinul žiadnu snahu o to, aby sa v uvedenej súvislosti so žalobcom stretol a o zmluvných nárokoch rokoval. Sám žalovaný upustil od výsluchu zástupcu primátora mesta Ružomberok. Žalovaný prostriedky procesnej obrany, v rozpore so zásadou koncentrácie konania neuplatňoval včas, a preto nebolo na mieste spochybňovať procesný postup okresného súdu, ktorý vzhľadom na vykonanie dôkazných prostriedkov navrhovaných v konaní stranami sporu, správne zamietol ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, keďže boli uplatnené neskoro a vyvolali by potrebu odročenia pojednávania.

19. Žalobca považoval svoj nárok po vykonanom dokazovaní za preukázaný. Svoje povinnosti dopravcu si počas platnosti Zmluvy riadne a včas plnil, zabezpečoval verejnú osobnú dopravu a výkon vo verejnom záujme v mestskej autobusovej doprave na území mesta Ružomberok, a to nielen v roku 2020, ale plynule od roku 2009 do 31.12.2020 bez akýchkoľvek vytýkaných nedostatkov, či väd. Žalobca predložil žalovanému podklad k vyhodnoteniu hospodárenia mestskej autobusovej dopravy na území mesta Ružomberok za rok 2020, čím žiadal o vykonanie ročného zúčtovania poskytovania finančných prostriedkov za rok 2020 vo výške 116.720 Eur, čo činilo stratu žalobcu za výkon vo verejnom záujme v mestskej autobusovej doprave za uvedené obdobie, čo okresný súd správne právne vyhodnotil ako žalobný nárok uplatnený žalobcom dôvodne. Žalovaný na požiadavku žalobcu o úhradu preukázanej straty nereagoval, ani po doručení „Upozornenia žalobcu na termíny zúčtovania poskytnutých finančných prostriedkov za rok 2020“. Žalovaný nepreukázal svoje tvrdenia o porušovaní Zmluvy zo strany žalobcu, či o dôvodoch neuznania výúčtovanej straty, tvrdenia nepodložil žiadnymi dôkazmi, žalovaný podľa Zmluvy mal možnosť preveriť výšku nákladových položiek a správnosť poskytnutých údajov, prípadne požiadať o vykonanie auditu nezávislého audítora. Žalovaný možnosť posúdenia nákladov nezávislým audítorom odmietol napriek tomu, že takéto riešenie žalobca navrhol žalovanému v predžalobnej výzve. Žalobca považoval odvolacie dôvody žalovaného za bezpredmetné, ničím nepodložené, preto navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť s priznaním trov odvolacieho konania.

20. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 08.08.2022. Zotrval na podanom odvolaní, na skutkových a právnych tvrdeniach produkovaných v konaní pred okresným súdom. Podľa žalovaného dôkaznou povinnosťou mal žalobca preukázať, že došlo k opodstatnenosti ekonomicky oprávnených nákladov, ktoré si uplatňuje žalobca voči žalovanému nad rámec vopred schválených preddavkových platieb príspevku, a že došlo k uznaniu týchto navyše nákladov zo strany žalovaného, a teda, že žalovanému vznikla povinnosť platby. Podľa žalobcu žalovaný by mal dokazovať neexistenciu týchto okolností, t.j. že nedošlo k preukázaniu ekonomicky oprávnených nákladov nad rámec schválených preddavkov a súčasne, že nedošlo k ich uznaniu. Dokazovanie neexistencie určitej skutočnosti je problematické a zaoberá sa tým právna teória i právna prax, pričom sa hovorí o negatívnej dôkaznej teórii. V zásade platí, že od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti. Je na žalobcovi, aby uniesol dôkazné bremeno, t.j. aby v konaní jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb dokázal všetky svoje tvrdenia, a to tie, ktoré preukazujú kumulatívne naplnenie všetkých právnych povinností žalovaného, na základe ktorých by bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu. Žalovaný poukázal na čl. IV. bod 4.1. v spojení s článkom V. bod 5.5. Zmluvy, z ktorých vyplývajú práva a povinnosti zmluvných strán. Zo strany žalovaného nejde o výklad ustanovení, ktoré by boli v rozpore so Zmluvou, prípadne so zákonom alebo dobrými mravmi. Zo Zmluvy vyplývalo pravidlo spočívajúce v určení, kedy vzniká žalovanému právna povinnosť zaplatiť žalobcovi výšku rozdielu nákladov oproti dohodnutej výške preddavkových platieb. Žalovaný bol oprávnený vzniesť voči žalobcovi požiadavku na preukázanie rozdielu vzniknutej straty, a pokiaľ žalobca tejto požiadavke nevyhovel, žalovaný bol plne oprávnený neuznať rozdiel žalobcom uplatnenej celkovej straty voči zaplateným preddavkovým plátbám. Vzhľadom k uvedenému nemohla žalovanému vzniknúť povinnosť žalobcovi uplatňovaný rozdiel uhradiť. Poskytovaný príspevok na výkon služby verejnej dopravy má charakter dotácie a je teda výlučne povinnosťou dopravcu preukázať jednak vynaloženie a jednak nevyhnutnosť vynaloženia jednotlivých nákladov tak, aby mohli byť považované za ekonomicky oprávnený náklad a aby ich objednávateľ, ktorým je žalovaný, mohol podľa zmluvnej úpravy uznať a uhradiť.

21. Žalovaný zdôraznil, že právne postavenie a oprávnenie mu nesporne vyplýva z čl. V. bod 5.5. Zmluvy. Zo strany žalovaného dochádzalo k opakovanému vznášaniu požiadavky na to, aby žalobca skutočne preukázal žalovanému, že sa jedná o oprávnené uplatnenie ekonomicky oprávnených nákladov, ktoré spĺňajú jednak kritérium preukaznosti a nevyhnutnosti vynaloženia. V tejto súvislosti žalovaný v rámci snahy dokazovania neexistencie preukázania nákladov označil svedka, ktorý vypovedal v konaní a ktorý jednoznačne uviedol, aké boli aktivity žalovaného v snahe zistiť preukázanie vynaloženia nákladov zo strany žalobcu. Tvrdenia žalobcu, že žalovaný nevyvinul žiadnu snahu, ani aby sa so žalobcom stretol, nie je pravda. Žalobca sám pripustil, že sa stretnutia medzi vedeniami sporových strán v predmetnej veci uskutočnili. Žalobca prezentuje žalovanú sumu 116.720 Eur ako celkovú sumu výšky straty, ktorá mala činiť stratu žalobcu za výkon vo verejnom záujme v mestskej autobusovej doprave za uvedené obdobie. Žalobca sa takto snaží navodiť dojem, že táto čiastka predstavuje celkovú výšku príspevku, ktorý mal žalovaný žalobcovi uhradiť. V skutočnosti ide len o žalobcom požadované navýšenie nákladov nad rámec výšky príspevku, ktorý bol vopred schválený žalovaným na základe odhadu žalobcu v sume 400.000 Eur. Existoval odlišný právny režim pri zúčtovávaní poskytnutých preddavkových platieb príspevku a dopravcom požadovaného rozdielu nákladov nad rámec poskytnutého príspevku. Žalovaný podotkol, že paralelne s týmto konaním prebieha na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 8Cb/28/2021 súdne konanie s totožnými sporovými stranami, predmetom ktorého je zaplatenie sumy 64.415 Eur s príslušenstvom ako straty žalobcu za výkon vo verejnom

záujme v mestskej autobusovej doprave za obdobie roka 2019, obdobne ako v tomto konaní, vyčíslení nad rámec schváleného príspevku, vyplácaného žalobcovi preddavkovo. Napriek skutočnosti, že strata za rok 2019, s uplatnením ktorej súvisí konanie sp. zn. 8Cb/28/2021, bola medzi stranami sporu výrazne rozsiahlejšie, po doručení podkladu k vyhodnoteniu hospodárenia mestskej autobusovej dopravy na území Mesta Ružomberok za rok 2019 bola komunikovaná, a to najmä písomnou korešpondenciou medzi sporovými stranami, kde boli konkrétne položky predmetom skúmania, okresný súd neuzavrel dokazovanie a uložil žalobcovi povinnosť predložiť do konania znalecký posudok. Výška a zrejme aj opodstatnenosť vynaloženia ekonomicky oprávnených nákladov za rok 2019 tak má byť v rámci dokazovania na strane žalobcu predmetom znaleckého skúmania. Na uvedené žalovaný poukázal najmä z toho dôvodu, že v danom konaní pod sp. zn. 1Cb/34/2021 v rámci odvolania proti rozsudku uviedol výpočet pochybení a opomenutí okresného súdu, resp. poukázal na skutočnosti, ktoré okresný súd v napadnutom rozsudku a predchádzajúcom prvoinštančnom konaní vôbec neskúmal, a napriek tomu arbitrárne konštatoval, že žalobca si splnil voči žalovanému všetky zmluvné povinnosti, ako aj, keď okresný súd považoval nárok uplatnený žalobcom za preukázaný. S odkazom na priebeh konania pred Okresným súdom Ružomberok pod sp. zn. 8Cb/28/2021 žalovaný poukázal na diametrálne odlišný prístup a pohľad okresného súdu na unesenie dôkazného bremena žalobcu. Žalovaný zotrval na odvolacom návrhu zmeny napadnutého rozsudku okresného súdu a zamietnutia žaloby, alternatívne žiadal zrušiť rozsudok okresného súdu a vec vrátiť na ďalšie konanie s vysloveným záväzným právnym názorom.

22. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 06.09.2022. V tomto vyjadrení zotrval na doterajších písomných, ako aj ústnych vyjadreniach, nestotožnil sa s tvrdeniami uvádzanými žalovaným, s odvolacími dôvodmi. Žalovaný v priebehu konania pred okresným súdom nespochybní žiadnu z konkrétnych nákladových položiek, ktoré ovplyvňovali výšku celkovej straty, nenavrhol ich úpravu, hoci bol s ich výškou oboznámený spôsobom dohodnutým v Zmluve, stretnutie nerealizoval, nepožadoval zdôvodnenie nákladových položiek ani nevyvinul žiadnu snahu o to, aby sa v uvedenej súvislosti so žalobcom stretol a o zmluvných nárokoch rokoval. Žalobca považoval nárok za opodstatnený, preukázaný, dôvodný. Ak žalovaný bol názoru, že náklady a tržby za rok 2020 je potrebné podrobiť znaleckému dokazovaniu, tak v zmysle § 152 ods. 1, 2 CSP bol povinný uplatniť prostriedky procesnej obrany v konaní riadne a včas. Návrh žalovaného na vykonanie znaleckého dokazovania v rámci odvolacieho konania považoval žalobca za neopodstatnený, nedôvodný, neúčelný a nehospodárny. Pokiaľ ide o konanie vedené pred Okresným súdom Ružomberok, a to iné konanie, tak predmetom je zaplatenie preukázanej straty za rok 2019, ktoré konanie nemožno stotožňovať s predmetným konaním. Odôvodňovanie znaleckého dokazovania existenciou obdobného súdneho konania právne neobstojí. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny s priznaním trov odvolacieho konania.

23. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 03.10.2022. Žalovaný považoval za potrebné sa vyjadriť k tomuto podaniu žalobcu, a to v časti týkajúcej sa znaleckého dokazovania, údajne navrhovaného žalovaným. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 08.08.2022 nesporne vyplýva, že žalovaný nemienil ani nemieni navrhovať v tomto konaní znalecké dokazovanie. Vo svojom vyjadrení len poukázal na v zásade odlišný postup Okresného súdu Ružomberok v konaní pod sp. zn. 8Cb/28/2021, v ktorom okresný súd napriek dokazovaniu po skutkovej stránke vykonanom v podstatne širšom rozsahu, nariadil žalobcovi na preukázanie jeho tvrdení predložiť znalecký posudok. K tomuto odlišnému postupu okresného súdu žalovaný zvýraznil to, že v danej veci okresný súd konštatoval, že žalobca si voči žalovanému splnil všetky svoje zmluvné povinnosti a vyhodnotil nárok žalobcu za opodstatnený a preukázaný.

24. *Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, 380 ods. 1 CSP postupom bez nariadenia pojednávania na základe podaného odvolania žalovaného a rozsudok okresného súdu zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP a podľa ust. § 391 ods. 2 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.*

25. Za aplikácie ust. § 380 ods. 1 CSP krajský súd posudzoval napadnutý rozsudok okresného súdu v medziach odvolacích dôvodov žalovaného, obsiahnutých v ním podanom odvolaní zo dňa 17.06.2022. Podstatou odvolania žalovaného bolo namietanie skutkových a právnych záverov vyvođených okresným súdom, nesprávnosť vyhodnotenia unesenia, resp. neunesenia dôkazného bremena sporových strán, nesprávne vyhodnotenie uzavretej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným, keď žalobca podľa žalovaného nepreukázal skutočnú výšku straty za rok 2020, nedostatočné závery rozhodnutia okresného súdu, nevykonanie dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, nerešpektovanie vyhlášky č. 151/2003 Z.z. zo strany žalobcu.

26. Na posúdenie odvolacích dôvodov žalovaného krajský súd bol povinný vychádzať zo skutkového stavu zisteného okresným súdom na základe vykonaného dokazovania. Je nesporné, že každá strana sporu nesie dôkaznú povinnosť na svoje tvrdenia. Krajský súd je toho názoru, že pre zhodnotenie odvolacích dôvodov žalovaného bolo určujúce vymedzenie žalobcovho nároku a uzavretá Zmluva o spolupráci pri zabezpečovaní verejnej osobnej dopravy a o výkone vo verejnom záujme v mestskej autobusovej doprave na území mesta Ružomberok zo dňa 31.3.2009 (ďalej aj len „Zmluva“), v nej dohodnuté vzájomné práva a povinnosti žalobcu a žalovaného. Žalobca okrem iného uviedol, že dňa 28.01.2021 v súlade so Zmluvou predložil žalovanému podklad k vyhodnoteniu hospodárenia mestskej autobusovej dopravy na území mesta Ružomberok za rok 2020, čím žiadal o vykonanie ročného zúčtovania poskytovania finančných prostriedkov za rok 2020 vo výške 116.720 Eur, čo činilo stratu žalobcu za výkon vo verejnom záujme v mestskej autobusovej doprave za uvedený rok. Žalobca uviedol, že vyhodnotenie hospodárenia mestskej autobusovej dopravy za rok 2020 bolo riadne odôvodnené a preukázané údajmi o počte odjazdených kilometrov, počtom prepravovaných osôb, pohonných hmotách, nákladmi na pneumatiky a údržbu, mzdovými a inými nákladmi, odpismi a prenájmom autobusov, nákladmi na opravu a údržbu, režijnými a ďalšími súvisiacimi nákladmi. Okresný súd po vykonanom dokazovaní konštatoval, že žalobca bol v konaní aktívnejšou stranou, preukázal opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku čo do základu i čo do výšky, preto žalobe vyhovel. Okresný súd konštatoval, že žalobca si všetky svojej povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy splnil. Ďalej okresný súd uviedol, že práve listom zo dňa 28.01.2020 zaslaným žalovanému žalobca predložil štruktúrovanú požiadavku odôvodňujúcu zvýšené náklady (stratu), čo v konečnom dôsledku žalovaný nespochybnil a jeho obrana bola len všeobecná, s odkazom na postavenie žalovaného ako subjektu verejnej správy, ktorý je povinný dodržiavať zákony a iné predpisy upravujúce jeho finančné hospodárenie. Okresný súd poukázal aj na predchádzajúci spôsob preukazovania oprávnených nákladov medzi stranami sporu.

27. Krajský súd aj vo vyvolanom odvolacom konaní vychádzal z nesporne zistených skutočností, a to uzavretia Zmluvy medzi žalobcom a žalovaným a dodatkov k nej. Ďalšou nespornou skutočnosťou bolo to, že žalovaný uhradil žalobcovi zálohovú platbu vo výške 400.000 Eur v priebehu roku 2020 ako preddavok na predpokladanú stratu z poskytovania výkonu vo verejnom záujme.

28. Predmetom sporu zo strany žalobcu bolo zaplatenie sumy 116.720 Eur spolu s príslušenstvom, a to s úrokom z omeškania, ktorá suma podľa žalobcu predstavovala stratu žalobcu za výkon vo verejnom záujme v mestskej autobusovej doprave za rok 2020. Žalobca okrem skutkových tvrdení v žalobe, v podaniach a vyjadreniach poukazoval na bod 4.1. Zmluvy, podľa ktorého sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi preukázanú stratu v súvislosti s plnením predmetu Zmluvy a preddavkové platby určené v Zmluve za podmienok dohodnutých v Zmluve. Oproti preddavkovo vyplatennej sume 400.000 Eur žalovaným žalobcovi na predpokladanú stratu z poskytovania výkonu vo verejnom záujme, žalobca žalobou uplatnil sumu 116.720 Eur ako vyúčtovanú stratu žalobcu za výkon vo verejnom záujme v mestskej autobusovej doprave za rok 2020. K uvedenému žalobca doložil a žalovanému zaslal list zo dňa 28.1.2020 (č.l. 17 až 21 spisu), označený „*Vec: Podklad k vyhodnoteniu hospodárenia mestskej autobusovej dopravy na území mesta Ružomberok za rok 2020*“. Z obsahu tohto listinného dôkazu krajskému súdu vyplývalo vymedzenie dopravných výkonov, prepravných výkonov a tržieb, počet cestujúcich, porovnanie počtu cestujúcich a tržieb rok 2018 – 2020, náklady a tržby za rok 2020, náklady na pohonné hmoty, náklady na pneumatiky a údržbu, náklady na opravu, mzdy, odvody a cestovné náhrady, odpisy a prenájom autobusov, iné náklady, režijné náklady, t.j. údaje číselne vyjadrené s použitím grafov, tabuliek, t.j. spracovanie číselných údajov za rok 2020.

29. Podľa Dodatku č. 12 k Zmluve zo dňa 29.06.2020 (č.l. 16 spisu) v zmysle čl. V. bodu 5.13.*„Preddavok na predpokladanú stratu z poskytovania výkonu vo verejnom záujme sa stanovuje na dobu platnosti zmluvy v kalendárnom roku 2020 na sumu 400.000,- EUR schválenú mestským zastupiteľstvom uznesením č. 240/2019 zo dňa 11.12.2019 v rozpočte mesta na rok 2020.“* Je nepochybné, že suma 400.000 Eur, ktorá bola žalovaným žalobcovi vyplatená, predstavovala preddavok na predpokladanú stratu. Žalobca žalobou okrem žalovaným zaplatennej sumy 400.000 Eur ako preddavku na predpokladanú stratu z poskytovania výkonu vo verejnom záujme uplatnil sumu 116.720 Eur, t.j. vyčíslenú skutočnú výšku straty za rok 2020. Práve na takto žalobcom uplatnenú dodatočnú skutočnú výšku straty, ako to vyjadril aj okresný súd v odseku 90. odôvodnenia napadnutého rozsudku, bolo určujúce, či si žalobca splnil svoju dôkaznú povinnosť a takúto ním tvrdenú výšku straty v súdnom konaní uplatnenú voči žalovanému aj preukázal, vo väzbe na uzavretú Zmluvu a v nej dohodnutý mechanizmus, resp. dohodnuté práva a povinnosti zmluvných strán. Žalovaný namietal, že by žalobca preukázal túto skutočnú stratu dopravcu pri vykonávaní výkonu vo verejnom záujme v pravidelnej autobusovej doprave. Žalovaný uviedol, že žalobca bol povinný preukázať to, že výška preddavkov nepostačovala na úhradu straty žalobcu ako dopravcu.

30. Podľa čl. III. bodu 3.12. Zmluvy*„Dopravca preukazuje objednávateľovi stratu z dôvodu vykonávaných výkonov vo verejnom záujme pre mesto v zmysle vyhlášky č. 151/2003 Z.z. a je povinný predkladať písomne a v digitálnej forme mestu a to jedenkrát mesačne a jedenkrát štvrťročne, vždy najneskôr do 20. dňa nasledujúceho mesiaca prehľad o odjazdených tarifných kilometroch, tržbách a ostatných výnosoch, oprávnených nákladoch a počtoch prepravených cestujúcich na jednotlivých prevádzkovaných linkových autobusových spojoch podľa udelenej dopravnej licencie a schváleného cestovného poriadku mesta.“*

31. Podľa čl. IV. bod 4.1. Zmluvy*„Mesto sa zaväzuje uhradiť preukázanú stratu vzniknutú v súvislosti s plnením predmetu tejto zmluvy dopravcovi a preddavkové platby určené v tejto zmluve, za podmienok určených v tejto zmluve.“*

32. Podľa čl. IV. bod 4.3. Zmluvy ..., „Mesto má právo kontrolovať výšku nákladových položiek dopravcu a má právo navrhnúť dopravcovi ich výšku. V prípade rozporu pri preukázaní opodstatnenosti nákladových položiek sa zmluvné strany zaväzujú prednostne riešiť vzniknutý spor vzájomným rokovaním a pokiaľ nedôjde k dohode rokovaním, výšku spornej nákladovej položky určí nezávislý audítor alebo auditorská spoločnosť zapísaná v zozname audítorov alebo auditorských spoločností vedenom Slovenskou komorou audítorov a súčasne má oprávnenie na poskytovanie auditorských služieb. Mesto má právo na výkon kontroly platných cestovných lístkov u cestujúcich prepravovaných v rámci dopravných výkonov dohodnutých v tejto zmluve.“

33. Podľa čl. IV. bod 4.6. Zmluvy ..., „Mesto na základe výzvy dopravcovi vykoná ročné zúčtovanie poskytnutých finančných prostriedkov z rozpočtu mesta za hodnotený rok vždy najneskôr do 15. marca nasledujúceho roka.“

34. Podľa čl. V. označeného ako „Spôsob výpočtu a podmienky úhrady preukázanej straty dopravcu“, bodu 5.5. Zmluvy ..., „Ak dopravca preukáže mestu pri záverečnom zúčtovaní, že dohodnutá výška preddavkových platieb nepostačovala na úhradu predpokladanej straty dopravcu za aktuálny rok, je mesto povinné o zistenom a preukázanom rozdieli rokovať s dopravcom pri vzájomnom ročnom vyúčtovaní plnenia predmetu tejto zmluvy. Mestom Ružomberok uznanú výšku rozdielu uhradí v lehote najneskôr do 2 mesiacov od naplnenia čl. IV. bodu 4.6. zmluvy za aktuálny rok, v ktorom rozdiel výšky preddavkových platieb a skutočnej straty vznikol.“

35. Vzhľadom k uplatnenému nároku žalobcom a obrany žalovaným, že žalobca nepreukázal stratu uplatnenú v súdnom konaní, t.j. že by výška poskytnutého preddavku 400.000 Eur žalovaným nepostačovala na úhradu straty žalobcu ako dopravcu, považoval krajský súd za nevyhnutné v odôvodnení svojho zrušujúceho uznesenia poukázať na vyššie uvedené články a body Zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným. Okresný súd v napadnutom rozsudku v odseku 94. odôvodnenia okrem iného konštatoval, že žalovaný celkovú výšku spôsobenej straty na strane žalobcu účinným spôsobom nespochybnil. Krajský súd na rozdiel od vyslovených záverov okresným súdom uvádza, že k účinnému spochybneniu alebo nespochybneniu žalobného nároku použitou obranou žalovaným môže dôjsť až vtedy, pokiaľ by žalobca v súdnom konaní na základe dôkaznej povinnosti, v zmysle uzavretej Zmluvy so žalovaným prioritne preukázal žalovanú stratu a až potom môže nastúpiť hodnotenie, či zo strany žalovaného došlo alebo nedošlo k účinnému popretiu. Samotná Zmluva používa termín preukázania straty žalobcom ako dopravcom. Podľa názoru krajského súdu závery skutkové a právne, vyjadrené okresným súdom v napadnutom rozsudku sú predčasné, pretože žalobca na základe použitých tvrdení a doložených dôkazov nepreukázal skutočnú výšku straty za rok 2020, pokiaľ poukazoval len na samotné číselné údaje obsiahnuté v liste zo dňa 28.01.2020 (žalobca uviedol, že ide o písársku chybu, správne rok 2021), označenom ako „Vec: Podklad k vyhodnoteniu hospodárenia mestskej autobusovej dopravy na území mesta Ružomberok za rok 2020“. Krajský súd má za to, že samotné oznámenie výšky straty neznamena jej preukázanie. Aj z čl. IV. bodu 4.3. Zmluvy vyplýva, že v prípade rozporu pri preukázaní opodstatnenosti nákladových položiek, sa zmluvné strany zaväzujú prednostne riešiť vzniknutý spor vzájomným rokovaním. Aj z tohto znenia konkrétneho bodu Zmluvy k rozporu môže dôjsť až pokiaľ sa žalobcom preukáže opodstatnenosť nákladových položiek.

36. Krajský súd poukazuje okrem obrany žalovaného v konaní pred okresným súdom, ktorý namietal to, že žalobca nepreukázal výšku celkovej straty, t.j. predpokladanej straty navýšenej o žalovanú sumu, a to z dôvodu nepreukázania, nedoloženia podkladov zo strany

žalobcu tak, aby bolo možné verifikovať výšku straty žalobcu uplatnenú v súdnom konaní, aj na list žalovaného zo dňa 06.07.2021 (č.l. 47 spisu). V predmetnom liste žalovaný uviedol, že na základe niekoľkých rokovaní v zmysle čl. III. bodu 3.16. Zmluvy žiadal žalobcu o predloženie podkladov k oznámeným okolnostiam s tým, že za rok 2020 žalobca oznámil žalovanému o 116.720 Eur vyššiu stratu z výkonu mestskej autobusovej dopravy, ktorá strata nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Z výpovede p. Tomáša Mišoviča na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 02.05.2022 vyplynulo, že zo strany žalobcu bola predložená požiadavka na úhradu sumy 116.720 Eur, čo bolo obmedzené len na konštatovanie zo strany žalobcu, neboli predložené žiadne iné dokumenty, následne došlo k osobným rokovaniam s tým, že žalovaný požadoval predloženie takých materiálov, takých dôkazov, takých podkladov, na základe ktorých by bolo možné vykonať úhradu, pretože neboli v roku 2020 doručené žiadne podklady, čo by sa dalo posudzovať ako objektívny podklad.

37. Na základe vymedzeného žalobného nároku žalobcom ako uplatnenej skutočnej straty, obrany zo strany žalovaného o nepreukázaní straty žalobcom, uzavretej Zmluvy a dohodnutých zmluvných práv a povinností žalobcu a žalovaného, bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie, keďže išlo o predčasné závery vyslovené okresným súdom. Primárne v novom konaní žalobca má dôkaznú povinnosť v spojení s uplatneným nárokom, a to preukázať skutočnú stratu a až následne, ak k tomuto preukázaniu dôjde, tak nastupuje dôkazná povinnosť žalovaného účinným spôsobom spochybníť žalobcov nárok.

38. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP, *ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.*

39. Podľa ust. § 396 ods. 3 CSP, *ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.*

40. Okresný súd v rámci nového rozhodovania rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** j e prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

V Žiline, dňa 15. 03. 2023

JUDr. Mária Dubcová
predsedníčka senátu

Mgr. Zuzana Štolcová
členka senátu

JUDr. Róbert Bebčák
člen senátu